

— Elmentek? ... — kérdezte hebegve, kicsit hitetlenkedve az asszony.
— Régen elmehettek. Elmenekültek már ... Még a nyomukat is eltüntette a hó. Az utat egészen betemette a hófúvás.

— Gyerünk be, — mondta az asszony fölocsúdva a félelemtől.

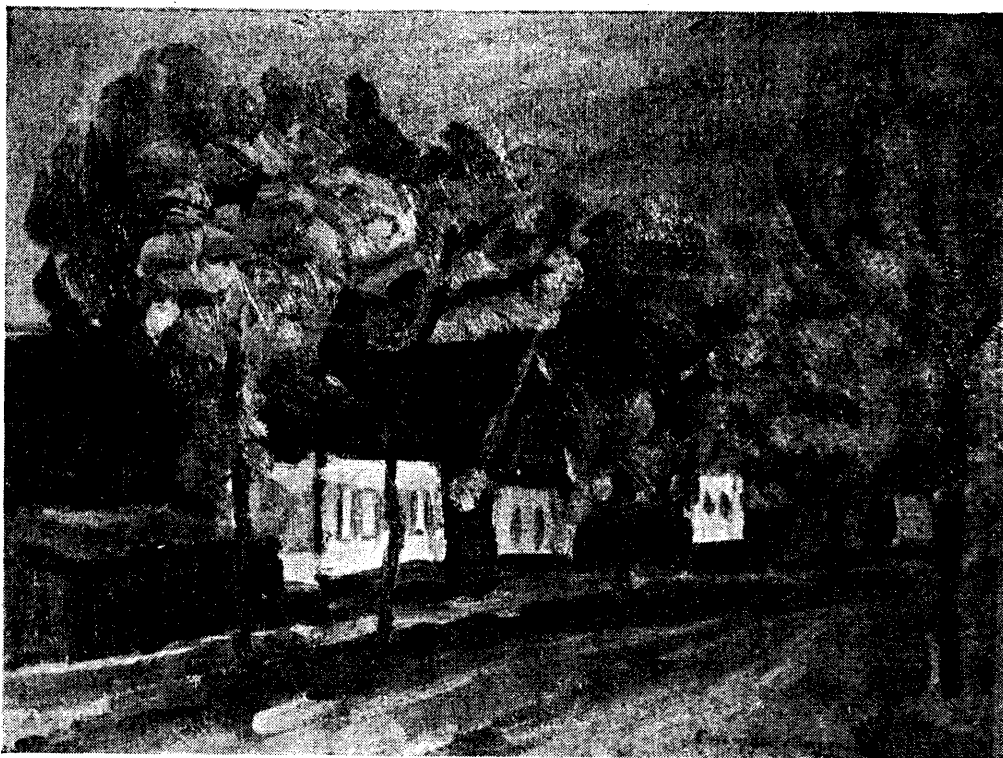
— Gyerünk, — felelte Tatics és a hangja különös melegen rezgett.

Visszamentek a szobába és még mindig sápadtan, de nyugodtabban leültek az asztalhoz. A bentülők Taticsekre néztek. Tekintetükön megint olyan bizonytalanság érződött mintha valami sejtelmük volna Taticsek titkáról. De erről senki egy szót sem szólt.

Tatics közömbösre váltott hangon kérdezte:

— Kártyázunk? ...

Mindenki igent intett, de senki sem nyúlt a kártyához ...

TRUMICS SZTOJÁN:

Zentai utca (olaj)